सर्वेष्वरण्यवासिष्वाधिपत्यं तस्य बभूव। ततस्तेन सिंहव्याघ्रादीनुत्तमपरिजनान्प्राप्य सृगालानवलोक्य लज्जमानेनावज्ञया दूरीकृताः स्वज्ञातयः। ततो विषण्णान्सृगालानवलोक्य वृद्धसृगालेन केन चित्प्रतिज्ञातम्। मा विषीदत। एवं चेदनेनानीतिज्ञेन वयं मर्मज्ञाः परिभूताः तद्यथायं नश्यति तन्मया विधेयम्। यतो ऽमी व्याघ्रादयो वर्णमात्रविप्रलब्धाः सृगालमज्ञात्वा राजानममुं मन्यन्ते तद्यथायं परिचीयते तथा कुरुत। तत्र चैवमनुष्ठेयं यथा वदामि। यदा सर्वे संध्यासमये तत्संनिधाने महारावमेकदा करिष्यथ ततस्तं शब्दमाकर्ण्य स्वभावात्तेनापि शब्दः कर्तव्यः। यतः।

यः स्वभावो हि यस्य स्यात्तस्यासौ दुरतिक्रमः।
श्वा यदि क्रियते भोगी तत्किं नाश्नात्युपानहम्॥

ततः शब्दाद्विज्ञाय व्याघ्रेण हन्तव्यः। तथानुष्ठिते सति तद्वृत्तम्। तथा चोक्तम्।

छिद्रं मर्म च वीर्यं च विजानाति निजो रिपुः।
दहत्यन्तर्गतश्चैव शुष्कवृक्षमिवानलः॥

अतो ऽहं ब्रवीमि।

आत्मपक्षं परित्यज्य परपक्षे च यो रतः।
स परैर्हन्यते मूढो नीलवर्णसृगालवत्॥

XIV. XV. XVI.

अस्ति मगधदेशे फुल्लोत्पलाभिधानं सरः। तत्र चिरात्संकटविकटनामानौ हंसौ निवसतः। तयोर्मित्रं कम्बुग्रीवनामा